

ERDÉLY

ALAPÍTVÁ 1892-BEN

Az Erdélyi Kárpát Egyesület
– Kolozsvár 1891
Értesítője
Új évfolyam, 2008/1.

Szerkesztők:

Tóthpál Tamás
(tothpal.tamas@freemail.hu)
Kovács Zsuzsa
Lőrinczi István
Főmunkatárs: Ajtay Ferenc

TURISTASÁGI, FÜRDŐÜGYI és NÉPRAJZI FOLYÓIRAT.

Beköszöntő

AJTAY FERENC

1892-ben *Erdély* címen, az Erdélyi Kárpát-Egyesület kiadásában, Radnóti Dezső szerkesztésében jelent meg az Erdély természetjáró és természeti szépségeit bemutató első folyóirat. Célja Erdély természeti szépségeinek és ritkaságainak a bemutatása, ennek kapcsán a természetjárás meghonosítása tájainkon, ami teljesen sikerrel járt. Az akkor megfogalmazott célkitűzések ma is maradéktalanul érvényesek. Ezért az Erdélyi Kárpát Egyesület – Kolozsvár 1891, új alapokon bár, de a hagyományokat követve, a természetjárás és honismeret szellemében kívánja megszervezni és folytatni tevékenységét.

Mivel kolozsvári napilapunk, a *Szabadság* biztosít közlési lehetőséget egyesületünk részére, sietünk megfelelő számú turisztikai tárgyú tudósítással, honismereti cikkel, valamint városunk környékén levő, legközelebbi kirándulóhelyeink bemutatásával is jelentkezni.

Kérjük az olvasókat, fogadják szeretettel a közölt cikkeket, népszerűsítsék az új turisztikai információkat, hogy a múltban Kolozsváron meghonosodott turista hagyományokat tovább ápolhassuk és folytathassuk, s így a természetjárást minél többen megszerezzék és gyakorolják. Szerencsére Erdély nagyon gazdag természeti szépségekben és csodákban; rajta hát, tartsuk számon és ismerjük meg ezeket!

*

Alább egy ízelítő a régi *Erdély* – melyet Herédi Gusztáv 1974-ben „a honismeret ábécéskönyveként” jellemzett – célkitűzéseiből, az első, 1892-es évfolyamból. Kommentálásuk itt nem szükséges, önmagukért beszélnek; követhetőek és követendőek, követni fogjuk őket.

Erdély, 1892

„[...] Tagtársainknak szíves tudomására hozzuk, hogy egyesületünk alapszabályszerű céljainak hathatósabb megvilágítása végett Erdély címmel turisztai, fürdőügyi és néprajzi folyóiratot indít. [...] Ennek az országrésznek sajátos helyzetéből és történelméből eredő sajátos állapotai és érdekei vannak.[...] Ismertetni akarjuk az erdélyi részeket: vadregényes, kies és bájos vidékeit, természetadta drága kincsivel, elsősorban megbecsülhetetlen és kevésbé becsült fürdőit és ásványvizeit; ismertetni egyes helyeit emberi kéz alkotta művelődéstörténeti és történelmi emlékeivel és nevezetességeivel; ismertetni azt, ami a legérdekesebb és ami a földet hazává teszi: az élő népet testi-lelki állapotában. S rá fogunk mutatni nemcsak arra. [...] ami vonzza a szemlélőt, hanem arra is, ami akadályoztatja őt...”

Miért szükséges Kolozsváron?

„A kolozsvári [...] turistákat a jó isten valami kényelemre vágyó húsból alkotta, mert különben lehetetlen volna, hogy ezt a gyönyörű vidéket, mely városunk közelében van, dunántúli vagy alföldi ember tollából ismerjék meg. Mint az ókori népek, melyek a hegyeket természetfölötti lények lakásának tartották, hova a profán ember nem közeledhetik, épp oly „szent irtózat”-tal viseltetnek a kolozsvári tagtársaim a hegyek iránt.”

Hangay Oktáv

A lapalapítás előzményeiről

„Mert reánk, erdélyrészekre nézve [...] ez itt szőnyegre került folyóirat sikerülését nagy és fontos kulturális érdekek is sürgetik; reánk nézve egy olyan irodalmi vállalat mely kies hazarészünk szépségeinek gyakori emlegetésével az utazási vágyat lassankint a művelt osztályokban általánosítani s ezáltal a különféle társadalmi rétegek, a gondviselés kegyelméből egymás testvéreivé kijelölt „e földön élni, halni” rendelt népfajok minél gyakoribb érintkezésével a kölcsönös becsülés és szeretet érzelmeit terjesztetni és erősíteni tudná, még a közelebbi célul emlegetett nemzetgazdasági haszonnal is előjáróbb, és valódi életbevágó feladat.”

Téglás Gábor, fürdőügyi tanácskozáson,
Marosvásárhely, 1891

Újra felfedezett kirándulóhelyünk – a Zsidovina

Erdélyi tetők – Úti élmények és természeti képek címmel dr. Tavaszy Sándor (1888–1951) filozófus, teológiai tanár nagysikerű kötete jelent meg 1938-ban az Erdélyi Szépmíves Céh kiadásában (2003-ban újra kiadta az Erdélyi Református Egyházkerület). Ennek nyomán indulhattak el idén tagtársaink a Tordai-hasadékba, a Sátor hegyre, a Vlegyászára és a Rekeceli vízeséshez. A Zsidovinára, az *Erdélyi tetők* nyomán, tett kirándulás beszámolója szolgáljon dr. Tavaszy Sándor emlékének, születésének 120. évfordulója tiszteletére.

KOVÁCS ZSUZSA

A kirándulást tanulásnak kell megelőznie

Tavaszy Sándor 1937-től az EKE elnöke volt, s mint ilyen, az egyesületben a tudományos és lelki tartalommal telített kirándulások híve és szorgalmazója volt. Tavaszy Sándor elnöki székfoglaló beszédéből alább idézett szavak mementőként szolgáljanak az EKE – Kolozsvár-1891 tisztségviselői és tagjai számára:

„...Mindenekelőtt arra fogok törekedni, hogy az Egyesület tagjai között a kapcsolatot, a közösségi szellemet szolgáljam. Ebben a széteső világban, amelyben minden téren a bomlasztó erők és a szembeállító indulatok dúlnak, komoly meggyőződéselem szerint azokat az erőket, érzéseket és indulatokat kell élesztenem és fokoznom, amelyek embereket igazi testvéri kapcsolatba hoznak egymással [...] Az Erdélyi Kárpát Egyesület nyújtson alkalmat tagjainak arra, hogy művelődjenek, ízlésük finomodjék, életfelfogásuk tisztuljon, egész egyéniségük nemesebbé és mélyebbé váljék. Ezért minden kirándulást meg kell előznie a tanulásnak, az együttes tanulmányozásnak, hogy mindenki előre tudja, mit kell meglátnia és amit lát, hogyan kell látnia, hogy a természetben alvó erőknek, az ott szunnyadó szépségeknek arcába tudjon tekinteni....”

Óriás és palotája

Már sokszor bebizonyosodott, hogy jó, ha az ember időnként visszatér az elődökhöz, elolvasa például beszámolóikat a sok

A Zsidovina trachitoszlopai

évvel ezelőtti kirándulásokról. Tavaszy Sándor: *Erdélyi tetők* című, 1938-ban megjelent, majd 2003-ban újra kiadott könyvét olvasva, a napfényes tetőkre hívogató írások között egyszer csak egy általam addig ismeretlen hegy nevére bukkantam: Zsidovina. A térképen „utazgatva” hamarosan megtaláltam az Aranyos völgyében, a Ronki szoros és a Podságai szoros között a 906 m magas csúcsot. Elkezdődött a „kutatómunka”, ki járt arra, ki ismeri az odavezető utat, vagy kinek van bátorsága felfedezőútra indulni, megkeresni a Zsidovinára vezető utat? Mindez két évvel ezelőtt történt, így hát 2006 októberében elkezdődött a nagy kaland, lelkes kis csapatunk felfedező túrára indult Vlád Pál vezetésével, úticélunk: a Zsidovina!

Térképekkel felszerelve, hatalmas lelkesedéssel vágtunk neki a számunkra ismeretlen útnak. Az Aranyos völgyében, Alsóaklost (Ocoliş) elhagyva 1,5-2 km után találtunk egy szekérutat, ezen indultunk el most már gyalogosan az előttünk álló hegy meghódítására. Útközben a helybeliektől is érdeklődtünk, akik megerősítettek abban, hogy jó úton járunk. Útjelzés nincs, valószínűleg nagyon kevesen járnak erre felé. Az út jól járható, bár néhol igen-igen meredek, de nem hosszú, kényelmesen végig lehet járni még egy ilyen október végi rövid napon is. Csodálatos a környék, gyönyörű az ősz színeiben pompázó erdő, szívélyesen fogadott a Zsidovina, olyannyira, hogy azóta minden ősszel meglátogattuk. Az idén Márton Erzsébet vezetésével, másik ol-

daláról közelítettük meg a hegyet. Az Aranyos völgyéből Alsóakloston keresztül a Ronki-szorosba vezető útra tértünk, majd a falu temploma melletti szekéruton indultunk neki gyalogosan a Zsidovinának. Mint tudjuk, ez az egyetlen vulkanikus hegy a hatalmas mésző tengerben. „A hegynek az Aranyosra tekintő oldala tele van összetört trachitoszlopokkal, amelynek megmaradt részei sok helyen sorban állva, mint valami nagy harcokat kiállott katonák várják sorsuk jobbra fordulását. Másutt apró kis kőbogyák állingálnak a gyes tetőn szanaszét” – írja Tavaszy Sándor, majd a környékről fennmaradt legendát ismerteti, miszerint valamikor réges-régen egy óriásnak volt itt égígérő vára, amelynek kapuját egy medve és egy oroszlán őrizte. A kegyetlen óriás végkimerülésig dolgoztatta jobbágyait, még az ünnepnapokon is. Így történt ez Szent Illés napján is, amikor az emberek templomba szerettek volna menni, de az óriás nem engedte őket. A hirtelen bekövetkező ítéletidő során azonban elpusztult az óriás is, a palotája is, meg a kaput őrző fenevadak is. Szanaszét heverték a megkövesedett és a tüztől megfeketedett maradványok és hevernek még ma is, mintha csak nemrég sújtott volna le az Úr haragja a zsarnok óriásra.

Ez hát az újra felfedezett kirándulóhely, a szépséges Zsidovina, mesébe, legendába illő képződményeivel, méltó arra, hogy ezután rendszeresen felkeressük, lehetőleg más évszakban is, szép színfolttal gazdagítva kirándulásaink palettáját.

Restitutio

Az Erdélyi Gyopár 1996-os évfolyamának mellékletében, a Mormotában indítottuk el a Restitutio rovatot. Célja volt az egyesület folyóiratában „visszaszolgáltatni” olvasóink felé egyesületünk hajdani hírlapíróinak, avagy a turistatársadalom más nagyjainak ki nem adott, vagy másutt kiadott írásait. Jelen rovat továbbra is ezt a célt szolgálja.

A Kolozsvár környékét bemutató csokor első szálaként Nagy Péter (Grandpierre Emil) 1927-ben megjelent, a nagyközönség által kevésbé ismert, *Szamosparti ház* című regényéből idézünk. A részlet a XIX. század utolsó negyedének Brétfűjét a sok évszázados kolozsvári szőlőkultúra egyik utolsó mohikánjaként mutatja be.

*

Szüret volt a brétfűi szőlőhegyen. Szomorú szüret, mert talán utolsó. Ismeretlen féreg, soha sem látott betegségek pusztították a tőkét. Az az egy néhány, ami megmaradt, gyenge, hibás termést adott. Úgy határoztak, hogy az idén már el sem fedik, hadd pusztítsa el a fagy, ami maradt, tavasszal pedig kivágják valamennyit s ültetnek helyükbe gyümölcsfát. Szilvafát, őszibarackot.

Ködös, hűvös volt a reggel. Fázva-borzongva fogtak munkához. Csak a család. Nem kellett fogadni szüretelőket, mint régen. Kényelmesen elkészülhettek mindennel ők maguk esthajnalig. Mind künt voltak.

Csendben, vontatva szedték meg a szőlőtőkét. Nem verte fel vidám dalolás a hegyet, mint hajdanán, gazdag, vidám, boldog szüretek idején. Pedig az egész hegyben szüreteltek. De mindenütt temetői hangulatban.

A nap mind jobban emelkedett. Növekvő melege ölte a ködöt.

A hegyről újra látszott az a gyönyörű táj, ezerszer látott s mégis mindig új. Nincsenek különös szépségei és mégis megfog, leköt, megindít. Nyugaton a kapusi hegyek, délre tőlük a havas. Először a Testes hegy. Azután enyhén vonuló gerince a Hármas-hegy, Kolozsvár tájékának legjellemzőbb képe. Úgy áll ott, mintha örködnék a város felett, mintha védelmeznék, óvnák. Azon túl újabb gerinc, melyből a Dobrin csúcsa vág be az égbe. A tovább látszó nagy hegy az Öreg Havas egyenes háta, mely hirtelen hull alá az Aranyos völgyébe. Dél felől a Kis-

Kolozsvár látképe a Brétfűről – részlet

Magura magányos csúcsa után a Bükk erdő borította sötét vonala. Nyugati végén az Árpád-csúcs domborulata, keleten a feleki hegy pusztá nagy teste, mely tovább előrenyúló völgyektől megszagga-tott dombvidékké lágyul.

Itt, az északi oldalon, nem lehet messzire látni. Maga a brétfűi hegy vetgátat a tekintetnek. De elől, jobbra, a közepén ott vonul a Hója gerince, folyton alacsonyabbra hulló vonalban s a Fellegvárnak a városba mélyen bevágó bástyájában végződik, mely alatt a Szamos és a Nádas völgye összetalálkozik.

Lent pedig, szemben, a völgyben, a Bükk alján, a feleki hegy alján, a Fellegváron, előtte, mögötte, ott fekszik a város. A kincses város, Kolozsvár. Közepén, egy kis emelkedésen, a Szent Mihály-templom. Hatalmas tornyán szikrát hány a ragyogó aranykereszt. Mögötte a piarista templom

A Brétfű

két zömök tornya s mindjárt utána a gubernium nagyvonalú oromzata. Tovább a Farkas utcai kálvinista anyateplom. A Bethlen-bástya izmos teste. A város keleti végén a Szentpéteri templom karcsú gótikus tornya. Mintha fia, bevezetője lenne a nagy toronynak. Szemben a Kül-Magyarutcai kétágú templom. A hóstáti kálvinisták temploma. Majd egymáshoz közel, két, csaknem egyforma templom: az unitárius, a lutheránus testvéreké. Végül nyugat felé, már a Fellegvár előtt a barátok óvári temploma.

A két fiú nem bírt betelni a képpel. Most, csakis most értették meg – eddig elszunnyadt, de most, ezen a látványon lüktető életre kelt ősi érzéssel azt a leírhatatlan, fájdalmas és mégis gyönyörűséges ragaszkodást, mellyel Erdély egész különleges, meg nem magyarázható s idegen által nem értett módon, örökre magához kapcsolja minden fiát s ki nem

irtható nosztalgiával gyöttri a tőle távol élők lelkét...

A munka haladt. Teltek a kosarak, csebrek. Déli rövid pihenés után újra dolgozhoz látva, készen is voltak. Még mielőtt a nap nagyon közel jutott volna a kapusi hegyek ormához.

A szőlő tetején, a lombs úton, már ott várt az ökrös szekér. Az út másik oldalán nagy rét volt. Hajdan, a régi dús szüret idején ezen a nagy réten árultak a havasiak deszkát, gerendát a préshez. Ezért német neve Bretfeld volt a rétnak. Ebből származtatták népies etimológiával a szőlő-hegy Brétfű nevét. A hóstáti magyarok hendely-vásárnak hívták.

Mindent felraktak s a szekér elindult hazafelé. A két öreg kísérte. Öreg Szabadosné a kis fiút is magával akarta vinni, de Samu, kit a szép őszi nap, a szabad levegő csodálatosan megnyugtatót – nem engedte:

– Hadd lásson szüretet, anyám, – mondta – ki tudja, lát-e még valaha?

Mert hát, a szüreti multság, régi szokás szerint csak most következett: szőlőszedés után.

Száraz venyigéből, targallyakból hatalmas tüzet raktak. Ropogott, pattogott a rözse, ölnyi magasra táncolt fel a láng s vetette szét hamuvá vált apró darabjait. A tűz mellett korondi fazékban melegedett a készen kihozott töltött káposzta. Újra és újra elfordították, hogy minden oldalán érje a meleg s olykor két fülénél fogva óvatosan megzöcskölték a fazakat. E nélkül nincs igazi töltött káposzta. Mikor a tűz leégett s arasznyi vastagságban piroslott az izzó parázs, flekkent sütöttek rajta s szőlő-lapin, levélen sülték. Előkerült a szilvafák hűvös, már estharmatos aljáról a bor is, a tavalyi termés, melléje borvizes-székely-hozta igazi borszéki borvíz, leszurkolt fehér üvegben.

Csendesen mulatgattak, míg leszállt az est s kigyúltak a gázlámpák az alatt fekvő városban, pontosan kirajzolva a vasút felé vezető nagy utcát...

HÍREK

Szamos-Bazár

■ **TISZTELGÉS AZ EKE-ELŐDÖK SÍRJÁNÁL.** November 2-án, Prezensky Tibor vezetésével a kolozsvári EKE 21 tagja a Házsongárdi temetőben gyertyát gyújtott az EKE-elődök sírjánál. Emlékező beszédet tartott Prezensky Tibor, Kovács Zsuzsa, Ajtay Ferenc és Tóthpál Tamás a Dr. Xántus János, (1917–1982), Merza Gyula (1861–1943), Jablonovszky Elemér (1935–2006), dr. Tulogdy János (1891–1979), Máthé Gyula (1938–2002), Gyurka László (1928–1997), Behabetz Magda (1928–2001), Dr. Tavaszy Sándor (1888–1951), Dr. Balogh Ernő (1882–1969) és Szabó T. Attila (1906–1987) sírjánál. Bagaméri Tibor vezetésével, egy másik társaság a Monostori temetőt kereste fel.

■ **RENDKÍVÜLI EKE-KÖZGYŰLÉS.**

November 15–16-án a kolozsvári EKE elnöke, Vekov Károly, az egyesület hét vezetőségi, illetve választmányi tagja részt vett Gyergyószárhegyen, az EKE rendkívüli közgyűlésén. A küldöttek kidolgozták és egyhangúlag megszavazták a határozatos működéshez és az aktív együttműködéshez szükséges alapszabály módosításokat.

Dezső László országos elnök bejelentette, hogy az EKE-tagok, érvényes tagsági könyv felmutatásával, a belépti díj kifizetésénél a parajdi sóbányában 50%-os, a sós rezervációban 100%-os kedvezményben részesülnek. A továbbiakban megpróbálunk hasonló kedvezményt elérni a tordai sóbányánál is.

A közgyűlés május 12-ikét EKE-nappá nyilvánította. 1891-ben ezen a napon kezdte el tulajdonképpeni működését az EKE.

Többek közt szó volt a jövőben megrendezendő Vándortáborról is. A rangos Kárpát-medencei turistatalálkozóra az EKE '91 Nagyvárad – Bihar rendezésében, a Fekete Körös medencéjében kerül sor, 2009. július 28–augusztus 2. között.

November 16-án a jelenlévők felújított turistautat avattak, jártak le, kirándulást tettek az 1545 m magas Pricske-tetőre. Az ottani keresztet a bibliai Tábor-hegy emlékére, a 2004-es EKE-tábor alkalmával avatták fel.

T. T.

Külföld

Bár elsősorban szűkebb hazánk, Erdély megismerése és megismertetése az EKE fő célkitűzése, nem zárkozzatunk el a világ előtt, ezért külföldi utakat is szervezünk, szívesen látjuk az időben jelentkezőket. Elsődleges tervünk jobban megismerni Magyarországot és a történelmi Magyarországot utódállamaiban fellelhető magyar vonatkozású emlékeket és emlékhelyeket. Kedvcsinálónak az alábbiakban röviden olvashatnak a legutóbbi külföldi kirándulásokról.

EGYIPTOM. Október 22–29. között Prezensky Tibor szervezésében 40 tagú EKE csoport egyiptomi kiránduláson vett részt. Először Luxorba kirándultunk, majd a Királyok-völgyében a fáraók sírkamráit látogattuk meg. Meglátogattuk az ókori hét csoda egyikét, a gizehi piramisokat, valamint a Szfinxet. Bár Tutankhamon sírkamráját a Királyok-völgyében nem tekinthettük meg, a kairói múzeumban kárpótolta kincseinek látványa. Mindannyian felejthetetlen emlékekkel tértünk haza a nyolc napos kirándulásról. (K. É.)

BÉKÉS MEGYE. November 12–16. között Békés megyébe látogattunk. Felejthetetlen emlék marad a békéscsabai Steiner kúriában berendezett Munkácsy Emlékház. Erkel Ferenc szülővárosának, Gyulának gótikus téglavarában a város több mint 600 éves történelmével ismerkedtünk, az európai színvonalú Várfürdő gyógyvizét is kipróbáltuk, Szarvason pedig a Történelmi Emlékúton végigsétálva jutottunk el a történelmi Magyarország közepét jelző emlékműhöz. (K. Zs.)

A kolozsvári EKE decembéri rendezvényei

■ **December 3. (szerda):** Közgyűlés 18 órától az Apáczai-líceumban.

■ **December 6. (szombat):** Mikulás túra (12 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Túravezető: Szócs Miklós, tel. 0264-550-310, vagy 0740-061741.

■ **December 6–7. (szombat–vasárnap):** Vári László emléktúra: Kolozsvár, Tordaihasadék, Szind és vissza (60 km). Találkozás 7.30 órakor a Hajnal negyedi végállomáson. Túravezető: Szilágyi András, tel. 0742-625130.

■ **December 7. (vasárnap):** Látogatás a Szelek barlangjában. Megbeszélés a közgyűlésen. Túravezető Vlád Pál, tel. 0264-435-866.

■ **December 7. (vasárnap):** Tavaszi Sándorra emlékezzünk a Brüll-kilátón (12 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Túravezető: Székely Lavotta, tel. 0748-036290.

■ **December 13. (szombat):** Vonatos kirándulás Sztánára, gyűjtögető túra (12 km). Találkozás 7.20 órakor a nagyállomás előtt. Túravezető: Bagaméri Tibor, tel. 0742-776930.

■ **December 13. (szombat):** Bongár-forrás (12 km). Találkozás 10 órakor a rádió-stúdió előtt. Túravezető: Márton Erzsébet, tel. 0742-037179.

■ **December 13. (szombat):** Kincskereső túra gyerekeknek, 2 km-es, szalaggal kijelölt pályán. Találkozás 10 órakor a 31-es autóbusz kisbácsi végállomásán. Túravezető: Mórész Zoltán, tel. 0752-061125.

■ **December 14. (vasárnap):** Bivalyos (18 km). Találkozás 9 órakor a monostori végállomáson. Túravezető: Feischmidt János, tel. 0722-542360.

■ **December 17. (szerda):** Túravezetők tanácskozása 17 órától a székházban.

■ **December 20. (szombat):** Hagyományos Bácsi-torok túra (15 km). Találkozás 9 órakor a Törökvágás tetején. Túravezető: Szilágyi András, tel. 0742-625130.

■ **December 21. (vasárnap):** Görbe túra (12 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Túravezető: Bagaméri Tibor, tel. 0742-776930.

■ **December 27. (szombat):** Karácsonyi borforralás Györgyfalván. Találkozás 9.30 órakor a 3-as troli végállomásán. Túravezetők: Brosz Magda és Tóthpál Tamás, tel. 0751-760217.

■ **December 28. (vasárnap):** Merza Gyula emléktúra a Rókadombra (10 km). Találkozás 10 órakor a Hajnal negyedi végállomáson. Túravezető: Szócs János, tel. 0742-690881.

■ **December 30. (kedd):** Zöld túra (12 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Túravezető: Bagaméri Tibor, tel. 0742-776930.

■ **December 31. (szerda):** Szilveszteri multság, zenekar szolistával. Szervező: Mórész Zoltán, tel. 0752-061125. Feliratkozás a székházban: hétfőn 17–18 és szerdán 11–13 óra között.

■ **Január 2. (péntek):** Hagyományos Újévi túra (12 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Túravezető: Szilágyi András.

■ **Január 3. (szombat):** Árpád csúcs (20 km). Találkozás 10 órakor a Hajnal negyedi végállomáson. Túravezető: Kiss János, tel. 0364-807639.

■ **Január 4. (vasárnap):** István-forrás (12 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Túravezető: Szatmári Béla.

■ **Január 3–11.:** Üdülés Hajdúszoboszlón (9 nap). Szervező: Kovács Zsuzsa, tel. 0264-456-010, vagy 0740-067977.

■ **Január 7. (szerda):** Közgyűlés 18 órától az Apáczai-líceumban.

EKE fotóklub: minden kedden 17 órától a székházban.

Könyvtár: minden szerdán 11–13 óra között a székházban.